

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Usu & Abusu Doctrinæ Divi Thomæ Pro Xaveriana
Academia Collegii Sanctaefidensis in Novo Regno
Granatensi, &c**

Martinez de Ripalda, Juan

Leodii, 1704

Lectio I. Sententia Durandi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-84322](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-84322)

solum abstractivè, & imperfectè ex eo, quod species creaturarum formet conceptus varios de ipso Deo, ut in Tractatu de Anima, & alibi satis ostendi.

24. Instabis. Ergo quamvis Mysterium Trinitatis sit supernaturale entitativè & in se, saltem imperfectè, & abstractivè erit à nobis naturaliter intelligibile. Nego consequentiam. Quia adhuc ea, quæ Deo ut Authori naturæ competunt, non possunt à nobis imperfectè concipi nisi per viam & species creaturarum, ut ex alibi dictis constat. Cùm ergo nullus effectus creatus connectatur cum Deo ut Trino; sed solum cum Deo ut Uno ob unitatem potentia, & virtutis efficientis in Deo: inde est, quod adhuc imperfectè & abstractivè non sit à nobis intelligibile Mysterium Trinitatis.

25. Arguitur tertio. Mysterium Trinitatis sæpè defenditur à diversis Patribus, & Doctoribus adversus infideles. Sed apud infideles nihil valet ratio illa; quod scilicet illud Trinitatis Mysterium sit supernaturale; nec alia ratio de fide pendens; nam de hoc est dubium inter illos an sit credendum tale Mysterium. Ergo ad nihilum valet talis adducta ratio. Respondeo, propositionem aliquam dupliciter posse defendi: Primò. per rationem aliquam possibilem, quæ illam suadeat: Secundò negativè, argumenta solvendo, quæ contra illam efformantur. Mysterium autem Trinitatis nec defenditur; imò nec potest à SS. Patribus defendari, aut probari positivè; scilicet per rationem aliquam naturalem, quæ ad illius assensum certò inclinet; sed solum negativè, id est, ostendendo rationes ex principiis naturalibus, allatas non convincere, nec contra tale mysterium militare: ad quod optima est ratio, quam nos assignamus; Mysterium scilicet hoc non esse contra rationem naturalem; sed supra illam: cùm paritas à creaturis ad Creatorem, à finito ad infinitum, à naturali ad supernaturale, quantum ad modum essendi minimè valeat: de Deo enim Optimo, Maximo, & Infinito quodcumque maximum cogitemus, infinitè minus est ipso: Unde opera Dei credibilia sunt nimis.

26. Arguitur quartò. Contra rationem est, quod idem se ipsum recipiat. Sed Filius per generationem recipit naturam à Patre. Ergo vel Filius est alius à naturâ, quam recipit, vel est contra rationem, eam recipere. Distinguo majorem: In generationibus naturalibus, concedo; in divinâ, & supernaturali, nego majorem. Neque illud principium est universaliter verum; quia in materialibus generalibus materia generati recipit formam à generante: cùm ergo materia prima sit extra sphaeram activitatis causæ naturalis generantis, oportet, ut materia geniti præintelligatur tanquam subjectum, principium recipiens formam à generante, ex quo fit, quod

sicut forma recepta non est materia recipiens in talibus generationibus, recipiens non potest esse idem, quod recipitur. At in æternâ generatione, quæ eminet supra totam naturam, est ratio longè diversa, ubi solum peritur distinctio inter producens & productum ratione divinarum relationum.

QUÆSTIO II.

In quonam stet Potentia, seu Principium Quo Divinarum Processionum?

NON vulgari plausu inter Scholasticos agitur controverfia præfens, ut ex ipsâ diversitate opinandi, in quam hinc inde distrahuntur Doctores, facile innosceat. Ego ut ab inutilibus calamm temperam, disputationem ad ea dumtaxat contraham, quæ pro veritate insequendâ faciliorem nobis aditum aperiant.

LECTIO I.

Sententia Durandî.

27. Prima in hoc puncto sententiâ est Durandî asserentis, intellectum, & voluntatem nullatenus pertinere ad constitutionem principii processionum in divinis; unde illarum principium proximum, non essentiam, ut aliqui volunt; sed relationem paternitatis respectu generationis verbi; & relationem spiratoris respectu processionis Spiritus Sancti, constituit, essentiâ ad utramque processionem se habente ut principio radicali; ita tamen, ut exclusis à Deo per impossibile intellectu, & voluntate, adhuc in ipso manerent generatio Filii, & processio Spiritus Sancti; & consequenter asserit, processionem in Deo non esse per intellectum, & voluntatem.

28. Hoc tamen Durandî placitum communitè Doctoribus displicuit. Quare dicendum est, intellectum, & voluntatem, ingredi constitutionem principiorum divinarum processionum; præscindendo tamen pro nunc, an proximè, an verò solum radicaliter concurrant. Probatur primò. Quia in scripturis Filius dicitur Verbum; Psalmo 44. *Eruclavit cor meum Verbum bonum*: Joannis 1. *Diligamus nos invicem; quia CHARITAS ex Deo est*: Quæ verba intelligit Doctorum Aquila Augustinus de Trini-

